

KURJER KRAKOWSKI.

D. 7 marca. 1835.

SOBOTA.

Nr 54.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedziele i święta uroczyste) po południu.

Mieczysław po przyjęciu wiary chrześ. nakazuje w tym dniu poniszczenie bóstw pogańskich r. 965.

KRAKÓW.

Zawiadomia niniejszym, iż w dniu 11 b. m. i r. o godzinie ótej rano, na Zwierzęcu, przy Krakowie w pomieszkaniu Proboszcza, odbędzie się licytacja zboża, i siana, do massy śp. Bernarda Lenartowicza należących, a to stósownie do polecenia przez trybunał I Inst. na dniu 26 lutego r. b. N. 892 wydanego.

Kraków dnia 6 marca 1835.

Sebstyan Korytowski Notar.

(1r.)

Wiadomości literackie.

W Warszawie z początkiem bieżącego roku rozpoczął wydawać pan Fra: Salezy Dmochowski (który świeżo księgarnię w stolicy otworzył) *Muzeum domowe albo czytelnia wieczorna*, pismo wychodzące co piątek, za 52 arkus. z rycinami rocznie dla płacących z góry złp. 18. Dwa pierwsze numera odznaczające się wyborem rzeczy, czystością języka i pięknoscią rycin, zawierają nadto krótki obraz literatury polskiej w roku 1834. *Tanność* więc nie jest jedyną tego dzieła zaletą. Rodzice którzy dzieciom swoim chcą przyjemną uczynić rozrywkę połączoną z pożytkiem; niebędą zapewne żalować tak małego wydatku! ile że to *Muzeum domowe* może im nadać gust do czytania. Można na *Muzeum domowe* prenumerować w księgarniach *Czecha i Fridleina*.

W przedmowie do 1go tomu *Pomników historii i literatury polskiej*, skreślił Michał Wiszniewski obraz kronikarstwa przed Długoszem i podaje sposoby głębszego obeznania się z historią Polską, —

Austria. Wiedeń dnia 2 marca. Po skonie N. ś. p. Cesarza Franciszka wstąpił na tron J. C. A. M. Ferdynand Pierwszy i z powodu tego bolesnego wypadku dla jego serca, raczył napisać własnoręcznie następny list do księcia Kollaredo pierwszego mistrza dworu.

Kochany xiążę Kollaredo!

Podobało się Wszehmocnemu, N. Cesarza i króla, mego najukochańszego ojca, powołać do siebie z tego świata. J. C. M. rozstał się z tym światem dziś o 3 kwadransie na pierwszą z rana. Z uczuciem najgłębszego żalu po stracie ś. p. N. Cesarza, którego mądrość ustaliła szczęście jego ludów wśród burzliwych okoliczności, którego sprawiedliwość była silną obroną każdego prawa, i niezłomną tarczą przeciw wszelkiej samowolności, którego cnoty są wzorem dla wszystkich wieków, idę za wniosłem powołaniem, postępując na drogę, którą on tak mądrze wskazał i tak stale się jej trzymał.

Wstępuję na tron dziedzictwem mi przekazany, z mocnem postanowieniem

wieniem, wierny zasadom Mojego Ojca, jak On, w pobożnej ufności w Bogu, obrać sobie za cel wszystkich swoich usiłowań i troskliwości, szczęście i pomyślność swoich ludów na drodze prawa. Wzywam wszystkich członków administracyi Dworu i Państwa, których zarazem potwierdzam bez wyjątku na ich posadach, urządach i dostojenstwach, aby mię wspierali stosownie do swych obowiązków, w moich zatrudnieniach, i podług ich przysięgi, od której powtórnego uroczyscie złożenia ich uwalniam, aby gorliwie i sumiennie według swego przeznaczenia, stosowali się do istniejących przepisów. Pan zaraz przedsięwzięmiesz to, co w tem zdarzeniu należy do jego urzędu; zawiadomić niezwłocznie o treści niniejszego mojego pisma wszystkie sztaby i urzędy Dworu, Gwardje, Kancellarye orderu i Dworzana, aby każdy pełnił co mu powinność nakazuje, lub o ile to potrzebnem się okaże, aby poddał mojej rozwadze; przedewszystkiem zaś zawiadomisz Pan kancellarye Dworu, aby z powodu obrzędu pogrzebowego i modłów żałobnych za N. ś.p. Ojca, i względem przerywania wszelkich zabaw niestosownych z powszechną żalobą, bez zwłoki we wszystkich prowincjach potrzebne środki przedsięwzięły. —

(podpisano) *Ferdynand.*

Podobnej treści list N. Cesarz raczył napisać do księcia Metternicha, z podziękowaniem za położone zasługi dla rodziny Cesarskiej i Państwa, i z poleceniem aby zawiadomił wszystkich urzędników w kraju i za granicą o potwierdzeniu ich

na urządach i uwolnieniu o powtórzenia uroczystego przysięgi, aby zaprowadził stosowne zmiany w tytułach, pieczęci, herbie, w wizerunku na monecie i t. d. Trzeci podobny list był do ministra Stanu i Narad hr. Kollowrat; N. Cesarz potwierdził również na posadach wszystkich członków rady państwa i uwolnił od przysięgi. — Czwartym nareszcie list odebrał generał jazdy i prezes wojennej rady Dworu, hrabia Hardegg, w którym objawiona jest wola N. Cesarza, aby całe wojsko bez wyjątku wykonało przysięgę. List niniejszy tak się kończy: „Moje wojsko po wszystkie czasy i w każdym zdarzeniu dowiodło cnót ścisłego porządku i karności, niezachwianej wierności i zaszczytnego męstwa, przeto spodziewam się, iż te przedmioty będą oglądał ciągle ich szeregom towarzyszące. (G. D.)

Francya. 23 lutego. Dziennik sporów mówi: *Marszałek Mortier* złożył wczoraj w ręce króla swoje *dimissyę* jako prezes rady i minister wojny. Król gdy innych ministrów o tem zawiadomił, postanowił wyprawić posłańca do marszałka Soult zapraszając go, aby się udał do Paryża i utworzył nowe ministerjum. Soult w 8 lub 10 dniach może dopiero być w Paryżu. Izba deputowanych niezwracała tego dnia uwagi na przedmiot swych narad, bo wszystkie umysły były zajęte bliską zmianą ministerstwa Guizot i Persil bawili tylko godzinę w izbie i jeszcze w tym czasie kilka razy wychodzili i wracali. Tak ich niepokoj kryza ministerjalna. — Na

gieldzie panowało wielkie wzru-
szenie. Krytyczne położenie mi-
nistrów angielskich i francuzkich
wznieciło obawę. Mówiono po-
wszechnie że Dupin starszy i Mo-
lé będą członkami nowego mini-
steryum. — Marszałek Maison po-
seł francuzki w Petersburgu ma
w krótkce opuścić tę stolicę i wró-
cić do Paryża, ponieważ tańsze
klima mu niesluzy. — Teatr *weso-
łości* (théâtre de la gaité) w Pary-
żu zgorzał ze szczeniem dnia 21 lu-
tego, po próbie wielkiej nowej
sztuki „klejnot“ w której ogień ben-
galski grał największą rolę.

Anglia. Jeden dziennik tak mó-
wi o wyborze Aberkrombego na mar-
szałka sejmu: „Dobre imie Suttona,
znana jego bezstronność i ta oko-
liczność, że piastował godność pre-
zesa izby tak długo z powszechnem
zadowoleniem, jego jednomyślny
obiór za poprzedniego ministerjum,
jego doświadczenie, umiarkowanie
i talent, który mu nawet jego
przeciwnicy przyznają; wszystko to
zapowiadało mu większość głosów,
gdy Aberkromby, minister gabinetu
Melburna, mąż utalentowany i
szanowny, miał *niieszczęście* być
gorliwie wspieranym przez Rady-
kalistów i zaleconym przez Oko-
nela. Reformiści wstrzymali się
od wyrzutów dla nieskażonego Sut-
tona, aby jego stronnicy nie obró-
cili ich na swoją korzyść. Wigo-
wie ogłosili iż podając Aberkrom-
bego mieli na względzie, tym pier-
wszym aktem, objawić wolę izb
sejmowych i nie taji swego zamiá-
ru, aby w tej walce, w przód skom-
promitować parlament. Skutki z
wyboru Aberkrombego są nie do

obliczenia: sądzimy, że przy roz-
prawie nad adresem do króla je-
szcze liczniejszą większość przeciw
ministrom zyskają, lub przynaj-
mniej przeciw ich wstecznemu
dążeniu, o które obwiniają wielu
członków. Byłoby zbytęcną rzec-
zą, posuwać dalej te domniema-
nia; jeszcze dni kilka, a stanowi-
sko parlamentu widno się rozjaśni.
Dziennik *Times* ubolewa nad po-
wyższym wypadkiem i zaklina izbę
niższą, aby się nierzuciła na łono
Wigów i radykalistów; w takim ra-
zie przeszłe ministerjum nie może
myśleć o powrocie do władzy? gdyż
miałoby podwójną opozycyą prze-
ciw sobie, 300 zachowawców (kon-
serwatystów) i 170 radykalistów.

(G. P. S.)

Hiszpania. Z Bajonny donoszą
dnia 16 lutego: „Od wczoraj Mina
bawi w Elizondzie, oczekuje tam
16 tysięcy ładunków i milion
300 tysięcy franków z Francyi,
aby powrócić do Pampeluny. —
Drogę między temi dwiema mia-
stami odbył tylko z 2 kompanjami
piechoty i 12 jezdcami. Ten je-
dyny wypadek zbija przechwałki
Karolistów podających swe siły na
40 tysięcy ludzi, i że wódz ich
na jednym punkcie może zgroma-
dzić 20 tysięcy żołnierza i stoczyć
zwycięzką walkę. Mina wypełnił
szlachetny i prawdziwie rycerski
czyn, przez odesłanie córki Zu-
malakarręgujowi, którą jako zakła-
dniczkę w Pampelunie trzymano. —
Jeden dziennik tak chwali nadzw-
yczajną czynność wodza Karolistów:
„Wódz powstańców z 3 bataliona-
mi wpadł niedawno na dolinę Ba-
stau, drogą śród ziny uważaną za

nieprzebytą. Mimo wielkiego śniegu i deszczu, potrzebował tylko 24 godzin do przebycia długiego łańcucha skalistych gór, i zdołał uprowadzić z sobą 3 działa, już na grzbietach mulów, już za pomocą lin i tragarzy, które przenosili przez niezmiernie wysokie skały wśród okropnych przepaści. (G.P.S.)

Ameryka Hiszpańska. Przyszło tu do nieporozumień, między konsulem francuzkim a rządem, z powodu obrażenia bandery trójkolorowej francuzkiej przez okręty amerykańskie. W Kolumbii było zaburzenie z przyczyny oddalenia z urzędu gubernatora dla popełnionych nadużyć. Rząd rzeczypospolitej Wenezuela wyprawił posła do dworu Francuzkiego, Angielskiego i Hiszpańskiego, aby się starał o wyjednanie niepodległości dla swego kraju. Dzienniki ganiają ten krok rządu, opierając się na tem, że sam naturalny bieg rzeczy zmusi Hiszpanią do przyznania niepodległości swym dawnym osadom, już to ze względu na korzyści, które stąd wynikną dla Hiszpanii, gdy ją oświata do tego środka przysposobi, już ze względu na słabość Hiszpanii w odzyskaniu dawnej przewagi, której wojska haniebnie kapitulować musiały, gdy chciała ujarzmić powtórnie Amerykanów. (G.A.)

Szarada.

Dwoma drugimi niskie zwiemy
położenie,
Kochany czytelniku przyjm dobre
życzenie,

Abyś tyle co w pierwasem posiadał
tysięcy,
Pracuj, napełniaj wszystko a będziesz miał więcej.

(Znaczenie przeszłej szarady jest: Lombard.)

DONIESIENIA.

Bartłomiej Hell Tyrolczyk przybędzie tu w końcu miesiąca kwietnia r. b. z bydłem rogatym tyrolskim i szwajcarskim, tudzież z Owcami i Trykami hiszpańskimi. Ktoby sobie życzył obstalónek na zwyż wspomniane bydło i owce zrobić, uda się do Pana Jana Gayditzty mieszkającego na Kazimierzu przy moście Podgórkim pod N 179.

Ktoby miał do wynajęcia siedem pokoi, na iszem piętze porządkiem wyrestaurowanych, z kuchnią, spiżarnią i z stajnią (może być także blisko przedmieścia) raczy się zgłosić do handlu podpisanego przy ulicy szczepańskiej N, 373; gdzie o dalszej umowie dowiedzieć się może.

Andrzej Chłasko.

Przybyli do Krakowa. Bellok Karol, Fürstenthal Rafał z Pruss. — Tschłoweiko Jan, Reśning Fryderyk z Polski. Zlabinger Jan Urzędnik z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa. Linowski ob. Gostkowski Franciszek, Wodziczko Marcin, Nowak Stanisław, Sewerin Ludwik, Bryliński Jan, Sommer Franciszek do Polski. Gervais Kuryer Ces. Ros. do Wiednia.

Dzis rano stopni zimna 1